

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 28/2015
21.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Делибашића, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Милоша Делибашића, поднетом против правноснажних решења Републичког јавног тужиоца Кт Пи број 16/15 од 21.07.2015. године и судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду Кп пр По1 број 163/15 од 17.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 21.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног Милоша Делибашића поднет против правноснажних решења Републичког јавног тужиоца Кт Пи број 16/15 од 21.07.2015. године и судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду Кп пр По1 163/15 од 17.08.2015. године.

Образложење

Решењем Републичког јавног тужиоца КтПи број 16/15 од 21.07.2015. године, одбијен је као неоснован део приговора због неправилности у току истраге коју води Тужилаштво за организован криминал у Београду у предмету Кти бр.13/13, означен у приговору као ситуација 1, 3 и 6, а истим решењем је одбачен као недозвољен део приговора окривљеног Милоша Делибашића због неправилности у току истраге које води Тужилаштво за организовани криминал у Београду у предмету Кти бр.13/13, означен као ситуација 2,4,5. и ситуација „The end“.

Решењем судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду, Кп пр По1 163/15 од 17.08.2015. године, одбијена је као неоснована притужба окривљеног Милоша Делибашића изјављена због неправилности у току истраге Тужилаштва за организовани криминал Кти бр.13/13.

Против ових решења окривљени Милош Делибашић поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде одредбе члана 438. став 1. тачка 7) и члана 439. тачка 2) ЗКП, без конкретног предлога у погледу одлуке Врховног касационог суда о поднетом захтеву.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка, који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице не може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Чланом 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости потписао лично окривљени, а из садржине захтева произлази да је окривљени сам писао и поднео захтев, на шта по закону нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев окривљеног Милоша Делибашића, недозвољен.

Околност што се на захтеву налазе печат и потпис браниоца окривљеног Милоша Делибашића, адвоката В.З., по налажењу Врховног касационог суда не указује да је захтев окривљеног поднет преко браниоца, с обзиром на то да захтев за заштиту законитости треба да буде и сачињен од стране браниоца окривљеног.

Ово посебно када се има у виду одредба члана 483. став 3. ЗКП, којом је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, чији је смисао у томе да је потребно да пред највишим судом у поступку у којем се расправља о повреди закона, окривљени буде заступан од стране правно квалификованог лица, што подразумева и то да бранилац окривљеног сачини захтев за заштиту законитости, па Врховни касациони суд налази да је захтев у конкретном случају поднет од неовлашћеног лица, те је стога оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 481. став 1. тачка 2) у вези члана 483. став 3. ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**